

The Effect of Feeling of Urban Safety on Participation in Active Leisure Time Considering the Mediating Role of Social Participation in Sports

Zahra Karimi

Department of Physical Education, Islamic Azad University, Gorgan, Iran.

Zynalabedin Fallah*

Department of Physical Education, Islamic Azad University, Gorgan, Iran.

Taher Bahlekeh

Department of Physical Education, Islamic Azad University, Gorgan, Iran

Asra Askari

Department of Physical Education, Islamic Azad University, Gorgan, Iran.

Abstract

This study develops a model to examine the relationship between the sense of urban security, leisure time, and social participation in sports activities. Creating safe urban environments and encouraging participation in sports are important for improving citizens' quality of life and promoting productive leisure. The research employed a descriptive-correlational design using structural equation modeling (SEM). The statistical population consisted of individuals over 18 year's old living in 17 cities of the country. A total of 384 participants were selected through multi-stage cluster random sampling. Data were collected using a five-point Likert-scale questionnaire. The reliability of the instrument was confirmed with a Cronbach's alpha coefficient of 0.91, indicating high reliability. Data analysis and model evaluation were conducted using SPSS and AMOS software. The results, with 99% confidence, revealed a significant positive relationship between the sense of urban security and leisure time. Furthermore, the sense of urban security positively influences social participation in sports, which in turn indirectly affects leisure time and its components. The findings suggest that improving environmental safety, urban tranquility, and social support can increase citizens' participation in sports and enhance the effective use of leisure time. Overall, the study

* Corresponding Author: zy.fallah@gmail.com

How to Cite: Karimi, Z., Fallah, Z., Bahlekeh, T. & Askari, A. (2026). The Effect of Feeling of Urban Safety on Participation in Active Leisure Time Considering the Mediating Role of Social Participation in Sports. *New Approaches in Sports Mmanagement*, 14(53), 1-26

provides a framework for promoting active leisure through sports by strengthening perceived urban security.

Keywords: urban security, leisure time, social participation, structural equations, AMOS software.

JEL Classification: R58, I12, I31, Z13, Z20

انجمن علمی تربیت ورزشی ایران

--- رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی ---

دوره ۱۴، شماره ۵۳، تابستان ۱۴۰۵، ۲۶-۱

ntsmj2.issma.ir

<https://doi.org/10.22034/ntsmj.2024.2043184.1127>

مقاله پژوهشی

دریافت: ۱۴۰۲/۶/۱۰

بازنگری: ۱۴۰۲/۸/۲۱

پذیرش: ۱۴۰۲/۹/۱۴

انتشار: ۱۴۰۵/۵/۱

تأثیر احساس امنیت شهری بر مشارکت در اوقات فراغت فعال با توجه به نقش میانجی مشارکت اجتماعی در ورزش

گروه تربیت بدنی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران.

گروه تربیت بدنی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران.

گروه تربیت بدنی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران.

گروه تربیت بدنی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران.

زهرا کریمی ^{ID}

زین العابدین فلاح ^{ID*}

طاہر بهلکه ^{ID}

آسرا عسکری ^{ID}

چکیده

این پژوهش با هدف ارائه مدلی برای بررسی رابطه میان احساس امنیت شهری، اوقات فراغت و مشارکت اجتماعی در فعالیت‌های ورزشی انجام شده است. ایجاد محیط‌های شهری امن و تشویق شهروندان به مشارکت در فعالیت‌های ورزشی از عوامل مهم در ارتقای کیفیت زندگی و استفاده مؤثر از اوقات فراغت محسوب می‌شود. روش تحقیق از نوع توصیفی-همبستگی و مبتنی بر مدل‌یابی معادلات ساختاری است. جامعه آماری شامل افراد بالای ۱۸ سال ساکن در ۱۷ شهر کشور بود که از میان آن‌ها ۳۸۴ نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای چندمرحله‌ای انتخاب شدند. داده‌ها از طریق پرسشنامه با طیف پنج‌گزینه‌ای لیکرت جمع‌آوری شد و پایایی ابزار با ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۱ تأیید گردید که نشان‌دهنده پایایی بالا است. تحلیل داده‌ها و ارزیابی مدل با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS و AMOS انجام شد. نتایج با سطح اطمینان ۹۹ درصد نشان داد که بین احساس امنیت شهری و اوقات فراغت رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین احساس امنیت شهری با افزایش مشارکت اجتماعی در ورزش به‌طور غیرمستقیم بر اوقات فراغت و مؤلفه‌های آن تأثیر می‌گذارد. یافته‌ها نشان می‌دهد که تقویت امنیت محیطی، آرامش شهری و حمایت‌های اجتماعی می‌تواند مشارکت شهروندان در ورزش را افزایش داده و به استفاده مؤثرتر از اوقات فراغت کمک کند. این مطالعه چارچوبی برای توسعه مشارکت فعال در اوقات فراغت از طریق تقویت احساس امنیت شهری ارائه می‌دهد.

کلیدواژه‌ها: امنیت شهری، اوقات فراغت، مشارکت اجتماعی، معادلات ساختاری، نرم‌افزار AMOS
طبقه‌بندی JEL: Z20, Z13, I31, I12, R58

مقاله حاضر برگرفته از رساله دکتری رشته تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان است.

* نویسنده مسئول: zy.fallah@gmail.com

مقدمه

مفهوم امنیت انسانی در جوامع شهری شامل حفظ حقوق افراد، ایجاد احساس امنیت فردی و اجتماعی و ایجاد تعاملات مثبت در اجتماع می‌شود (تاج‌بخش، ۱۳۹۷). این امر شامل مبارزه با جرم، تضمین عدالت و تقویت ارتباطات اجتماعی برای ساخت یک محیط سالم و پایدار است (محمدی و خان‌محمدی، ۱۳۹۶). از دیدگاه اندیشمندان حوزه روان‌شناسی، امنیت بستر ساز آرامش روحی و روانی انسان است به‌طوری‌که براساس نظریه مازلو، نیاز به امنیت یک موضوع روانی است که در صورت عدم تحقق آن، روان آدمی، آزرده می‌شود (کیانی مسلمی و بیگلری‌نیا، ۱۳۹۶). احساس امنیت شهری از دیدگاه اسلام نیز، توازن اجتماعی، عدالت و حفظ حقوق افراد را مدنظر دارد و به اهمیت حفظ امنیت و آرامش در جوامع می‌پردازد و تشویق به همکاری و احترام به حقوق همه افراد را مورد توجه قرار داده است (صارمی و صارمی، ۱۳۸۹). احساس امنیت در محیط‌های شهری از ضروریات توسعه و راهبردی برای تأمین توسعه پایدار شهری است به‌طوری‌که در سطح سازمان‌های بین‌المللی و نیز مکاتب فلسفی توجه به واژه امنیت در حوزه شهری بیش از گذشته مورد تأکید قرار داده شده است (احسانی‌فرد و همکاران، ۱۳۹۲). سازمان ملل متحد در سال ۱۹۱۳ نشان داده است که بسیاری از شهرهای اروپایی با تهدیدات فراوانی چون تصادفات در راه‌های ارتباطی، ناامنی، آلودگی هوا، کمبود فرصت‌های شغلی، کمبود خدمات آموزشی، آلودگی صدا، کمبود خدمات بهداشتی، کمبود خدمات اجتماعی، کمبود مسکن و کمبود حمل‌ونقل عمومی مواجه هستند. بدین ترتیب از منظر سازمان ملل ۱۰ حوزه‌ای که در بالا ذکر شد، شاکله‌های امنیت شهری را به خود اختصاص می‌دهند (Jakaitis, 2015). در سال‌های اخیر همگام با توسعه ادبیات مرتبط با امنیت شهری، اقدامات متعددی درخصوص تعریف شهر امن شده است. تعاریف مرتبط با شهر امن و احساس امنیت شهری نیز در منابع مختلف به شیوه‌های متفاوت تبیین شده است. گروهی معتقدند شهر امن به قسمت‌هایی از شهر که از لحاظ امنیت قابل زندگی باشد اطلاق می‌شود. در این بخش از تعریف تمرکز بر جرم و جنایت در نواحی شهری است (اسلامیه و محمدداوری، ۱۳۹۷؛ افسری و همکاران، ۱۳۹۹). گروهی نیز بر این باورند که مفهوم شهر امن به‌عنوان یک رویکرد میزان قابلیت پاسخگویی شهروندان به انواع بحران‌ها و تهدیدات اعم از انسانی و طبیعی است. همچنین گروهی

معتقدند احساس امنیت و ایمنی شهری را باید با رویکرد کیفی نگریست؛ لذا آنان احساس خطر و تهدید را مبنایی برای تعریف امنیت در نواحی شهری می‌دانند (Mega Risdiana & Dwi, 2019). در این راستا ایمنی و امنیت شهری در جست‌وجوی تحقق نظام حمل‌ونقل عمومی ایمن، فضاهای عمومی امن و قابل دسترس، حفاظت در برابر مخاطرات طبیعی، دسترسی برابر به خدمات پایه و اساسی و دسترسی برابر به عدالت برای تمامی شهروندان هستند. لذا آنان وظیفه کارگزاران و برنامه‌ریزان شهری را تحقق شاخص عدالت فضایی قلمداد می‌کنند (Tulumello, 2017). ازسوی دیگر، در گزارش توسعه انسانی چند نوع ناامنی شامل امنیت اقتصادی، امنیت قضایی، امنیت بهداشتی، امنیت زیست‌محیطی، امنیت شخصی، امنیت جامعه، امنیت سیاسی، امنیت شغلی و امنیت اطلاعات مطرح شده است (تاج‌بخش، ۱۳۹۷). ازطرف دیگر، امروزه بر اثر گسترش تمدن و صنعتی شدن شهرها، شاهد رشد اقتصادی و شکوفایی فناوری هستیم لیکن به موازات این رشد، متأسفانه از میزان فعالیت‌های جسمانی روزانه انسان بیش‌ازپیش کاسته شده است (بزی، ۱۴۰۲). مسئله گذران صحیح اوقات فراغت زاییده پیشرفت فناوری و فرهنگ است و از یک مسئله صرفاً اجتماعی فراتر رفته است. جهان پیشرفته با تدبیر و سیاست‌گذاری در زمینه اوقات فراغت، گام‌های بلندی برداشته و نهضت فراغت را با دیدگاه طولانی‌تر شدن زمان اوقات فراغت از طریق کاهش ساعات کار مطرح می‌کند (رفعت‌جاه و همکاران، ۱۳۸۹). مجموعه مطالعات جدید نشان می‌دهد که سازماندهی اوقات فراغت از مهم‌ترین عرصه‌هایی است که می‌تواند به تأمین نیازهای مادی و معنوی انسان کمک کند. اوقات فراغت ازجمله شاخص‌های رفاه اجتماعی است که با میزان اهمیتی که دارد، حتی از آن به مثابه آینه فرهنگ جامعه یاد می‌کنند (گنجه و همکاران، ۱۴۰۰). اوقات فراغت به منزله پدیده اجتماعی، در الزامات و ضرورت‌های اجتماعی درگیر شده است و به‌خوبی می‌تواند به مثابه تجسمی از روش کلی زندگی به‌شمار آید. چنین عقیده‌ای بی‌درنگ مفهوم فرهنگ را به میان می‌آورد و با توجه به اینکه اوقات فراغت جزئی از فرهنگ به‌شمار می‌آید و فرهنگ‌ها در زمان‌های گوناگون فراغت‌های مختلفی را ایجاد می‌کند پس اوقات فراغت در جوامع مختلف متفاوت است. اوقات فراغت یکی از موقعیت‌های مناسب است که فرد می‌تواند با آن به شناسایی و تقویت استعدادهای خود بپردازد و علاوه‌بر تأثیرات فردی به رشد اجتماعی او نیز کمک می‌کند و با برنامه‌ریزی مناسب می‌تواند سبب ارتقای توسعه اجتماعی شود (میرمحمدتبار و همکاران، ۱۳۹۴).

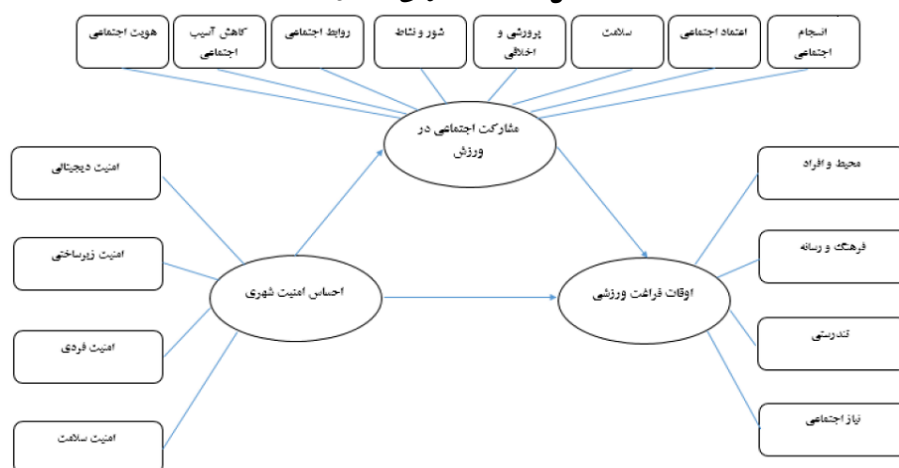
پرینس^۱ و همکاران (۲۰۱۲)، فارسی و همکاران (۱۳۹۹)، شکوری (۱۳۹۰) و موسوی و همکاران (۱۳۹۹) معتقدند مشارکت در برنامه‌های ورزشی اوقات فراغت با سطوح سرمایه اجتماعی افراد در ارتباط است، نه با در دسترس بودن پارک‌ها و امکانات ورزشی. علاوه بر این، سرمایه اجتماعی محلی و در دسترس بودن پارک‌ها در یک منطقه شهری با مشارکت ورزشی اوقات فراغت در تعامل است و در دسترس بودن پارک فقط زمانی برای مشارکت ورزشی اوقات فراغت اهمیت پیدا می‌کند که با سطوح بالاتری از سرمایه اجتماعی محلی بالا همراه باشد. همچنین از دیدگاه قاسمی و همکاران (۱۳۹۱)، رفعت‌جابه (۱۳۹۰)، طاهری و همکاران (۱۴۰۱) و فلاحتی و همکاران (۱۴۰۱) سیاست مشارکت اجتماعی در ورزش در راستای توسعه و گسترش ورزش در بین اقشار مختلف جامعه و بهره‌گیری از مزایای آن در زمینه جبران کاهش تحرک افراد و کمک به افزایش نشاط و سلامتی جسمانی و روانی شهروندان، از اولویت‌های هر جامعه روبه‌رشدی است. زارعان و همکاران (۱۳۹۹)، قیصری (۱۳۹۸)، موتز^۲ و همکاران (۲۰۲۰) و هارتمن^۳ و همکاران (۲۰۱۹) نیز نشان داده‌اند که مشارکت اجتماعی، وضعیتی است که فرد به‌طور آگاهانه نسبت به مسائل محیطی، انسانی و هیجانی حیات اجتماعی خود، رفتار مشارکت‌جویانه‌ای را بروز می‌دهد. درواقع مشارکت نوعی احساس همبستگی و پیوند ذهنی و عینی میان فرد و جامعه است. در کشورهای پیشرفته، ارزان بودن و سهولت دسترسی مردم به امکانات و تجهیزات ورزشی و سرمایه‌گذاری به‌منظور به‌وجود آوردن امکانات و تجهیزات لازم در سطح گسترده برای تمام شهروندان ضروری است. با وجود گذشت چند دهه از سیاست ورزش برای همه، هنوز فرصت مشارکت در ورزش به‌طور نابرابر تقسیم می‌شود و برخی گروه‌های اجتماعی محروم، دستیابی کمتری به ورزش دارند (Mutz, et al., 2020).

بر این اساس اگر بخواهیم احساس امنیت شهری را از ابعاد مختلف تجزیه و تحلیل کنیم، در آن صورت می‌توان آن را وضعیتی با حداقل آسیب‌پذیری تلقی کرد که در آن شهروندان در کمال ایمنی نسبت به جان، مال، ناموس، حیثیت، هویت، ارتباطات، تفکرات و ارزش‌های خود در اطمینان خاطر به سر می‌برند (سجادیان و همکاران، ۱۳۹۵). در سال‌های اخیر کشور

1. Prins
2. Mutz
3. Hartman

با چالش‌های متعدد امنیت شهری مواجه شده است که لزوم انجام برنامه‌ریزی‌های دقیق را در آن ضروری کرده است. به نظر می‌رسد یکی از مهم‌ترین زمینه‌های لازم برای تحقق مؤلفه‌های امنیت شهری، شناخت دقیق تأثیر آن بر اوقات فراغت شهروندان می‌باشد. چنین فرآیندی شاید در بلندمدت بتواند افزایش مشارکت اجتماعی در ورزش را فراهم آورد. مطالعات در حوزه امنیت شهری نشان می‌دهد که در سال‌های اخیر روش‌های متعددی برای ارزیابی و شناسایی عوامل مؤثر بر اوقات فراغت استفاده شده که به دلیل همه‌جانبه نبودن و عدم استفاده از روش‌های تعاملی تبیین‌کننده روابط علت و معلولی از کارایی و اثربخشی لازم برخوردار نبوده‌اند. با مروری بر پیشینه موضوع، به نظر می‌رسد تحقیقات انجام شده کمتر به شیوه کل‌گرا، یکپارچگی و مبتنی بر روش‌شناسی تعاملی و علت و معلولی انجام شده است. این شکاف را می‌توان در دو حوزه موضوع و روش‌شناسی به‌خوبی مشاهده کرد. بر این مبنا هدف از تحقیق حاضر بررسی تأثیر احساس امنیت شهری بر اوقات فراغت با توجه به نقش میانجی مشارکت اجتماعی در ورزش است تا شکاف تحقیق از این طریق کاهش یافته و بستر مناسبی برای افزایش مشارکت اجتماعی در ورزش در سطح کشور فراهم شود. با توجه به تعاریف ارائه شده و ذکر تحقیقات گذشته، مدل مفهومی به منظور بررسی رابطه احساس امنیت شهری با اوقات فراغت فعال و مشارکت اجتماعی در ورزش در قالب شکل ۱ ارائه می‌شود:

شکل ۱. مدل مفهومی تحقیق

مأخذ: یافته‌های پژوهش

براساس این مدل مفهومی، احساس امنیت شهری به عنوان متغیر مستقل و دارای ۴ مؤلفه، اوقات فراغت به عنوان متغیر وابسته دارای ۴ مؤلفه و همچنین مشارکت اجتماعی در ورزش شامل ۸ مؤلفه به عنوان متغیر میانجی پژوهش در رابطه میان احساس امنیت شهری و اوقات فراغت فعال در مدل ارائه شده است.

روش شناسی تحقیق

تحقیق حاضر به لحاظ هدف در زمره تحقیقات بنیادی و از لحاظ جمع آوری اطلاعات، جزء تحقیقات توصیفی- همبستگی از نوع مدل یابی معادلات ساختاری قرار می گیرد. جامعه تحقیق شامل افراد بالای ۱۸ سال ساکن در شهرهای کشور هستند که با توجه به فرمول کوکران برای جامعه نامحدود، تعداد نمونه به صورت نمونه گیری تصادفی خوشه ای چند مرحله ای انتخاب شدند. بدین صورت که کل کشور به پنج منطقه (شمال، جنوب، شرق، غرب و مرکز) تقسیم شد و در هر منطقه، ۲ استان به صورت تصادفی انتخاب و در مرحله بعدی در هر استان پرسشنامه ها در مرکز استان و یکی از شهرهای آن به صورت تصادفی با توجه به جدول ۱ توزیع شد.

جدول ۱. جدول تعداد نمونه به تفکیک شهرها

منطقه	استان	شهر	تعداد نمونه
مرکزی	اصفهان	اصفهان	۳۲
		کاشان	۱۹
	قم	قم	۱۸
شمالی	گلستان	گرگان	۲۳
		کردکوی	۱۴
	گیلان	رشت	۳۰
		بندر انزلی	۱۷
جنوبی	کرمان	کرمان	۲۶
		جیرفت	۱۴
	فارس	شیراز	۳۱
		کازرون	۱۹
غربی	کرمانشاه	کرمانشاه	۲۷
	ایلام	ایلام	۲۶

منطقه	استان	شهر	تعداد نمونه
شرقی	سیستان و بلوچستان	زاهدان	۳۰
		چابهار	۲۱
	خراسان شمالی	بجنورد	۲۴
		اسفراین	۱۳
جمع			۳۸۴

مأخذ: یافته‌های پژوهش

به‌منظور اطمینان از تکمیل ۳۸۴ پرسشنامه، در کل ۴۵۰ پرسشنامه در شهرهای منتخب توزیع شد. ابزار اندازه‌گیری در این تحقیق شامل سه پرسشنامه بود که یک پرسشنامه ۲۰ سؤالی برای سنجش متغیر احساس امنیت شهری، پرسشنامه ۱۶ سؤالی برای اندازه‌گیری متغیر اوقات فراغت و پرسشنامه ۳۲ سؤالی برای اندازه‌گیری مشارکت اجتماعی در ورزش بود. در همه آن‌ها از طیف لیکرت جهت سنجش نگرش افراد از خیلی کم تا خیلی زیاد استفاده شد و مقدار آلفای کرونباخ به‌دست آمده برای کل پرسشنامه ۰/۹۱ بود. در پژوهش حاضر به‌منظور سنجش روایی از روایی همگرا با آزمون میانگین واریانس استخراج شده (AVE) استفاده شد که نتایج کاملاً مورد تأیید قرار گرفت. از مدل ساختاری به‌منظور بررسی فرضیه‌های تحقیق از نرم‌افزار AMOS استفاده شده است.

جدول ۲. جدول متغیرها

نوع متغیر	نام متغیر	گویه‌ها
مستقل	احساس امنیت شهری	امنیت دیجیتال، امنیت زیرساختی، امنیت فردی، امنیت سلامت
وابسته	اوقات فراغت	محیط و افراد، فرهنگ و رسانه، تندرستی، نیاز اجتماعی
میانجی	مشارکت اجتماعی در ورزش	انسجام اجتماعی، اعتماد اجتماعی، سلامت، پرورشی و اخلاقی، شور و نشاط، روابط اجتماعی، کاهش آسیب اجتماعی، هویت اجتماعی

مأخذ: یافته‌های پژوهش

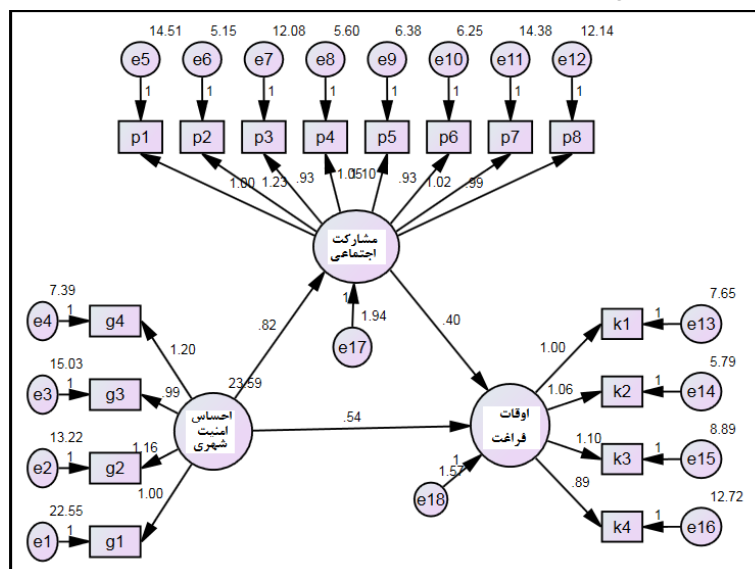
یافته‌ها

با توجه به اینکه پرسشنامه‌ها به تعداد مساوی بین نمونه‌های مرد و زن توزیع شد، نتایج پژوهش نشان داد که ۴۸/۴ درصد نمونه‌های پژوهش را افراد مجرد و ۵۱/۶ درصد را افراد متأهل

تشکیل داده‌اند. همچنین ۲۰/۶ درصد افراد کمتر از ۵ ساعت، ۵۰/۵ درصد افراد بین ۵ تا ۱۰ ساعت و ۲۸/۹ درصد افراد بیشتر از ۱۰ ساعت در ماه مشغول به فعالیت ورزشی می‌باشند. از لحاظ سطح تحصیلات، بیشترین تعداد با ۴۳/۵ درصد دارای مدرک لیسانس و کمترین تعداد با ۱۰/۲ درصد مربوط به فوق‌لیسانس و بالاتر هستند. از بین نمونه‌های پژوهش ۷۹/۲ درصد شاغل و ۲۰/۸ درصد بیکار بوده و بیشتر افراد با ۳۴/۶ درصد در رده سنی ۲۰ تا ۳۴ سال و کمترین تعداد افراد با ۱۹/۵ درصد کمتر از ۲۰ سال سن داشتند.

برای آزمون معناداری فرضیات از دو شاخص جزئی مقدار بحرانی^۱ CR و P استفاده شده است. براساس سطح معناداری ۰/۰۵، مقدار بحرانی باید بیشتر از ۱/۹۶ باشد. کمتر از این مقدار، پارامتر مربوط در الگو، مهم شمرده نمی‌شود و همچنین مقادیر کوچکتر از ۰/۰۵ برای مقدار P حاکی از تفاوت معنادار مقدار محاسبه شده برای وزن‌های رگرسیونی با مقدار صفر در سطح اطمینان ۰/۹۵ دارد.

شکل ۲. مدل‌سازی معادلات ساختاری (ضرایب استاندارد)

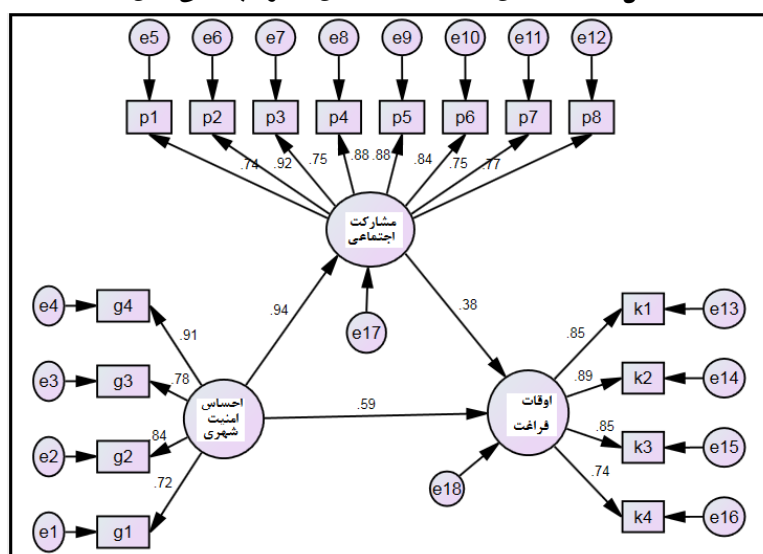

مأخذ: یافته‌های پژوهش

۱. Critical Value مقدار بحرانی مقداری است که از حاصل تقسیم «تخمین وزن رگرسیونی» بر «خطای استاندارد» به دست می‌آید.

فرضیه اصلی: احساس امنیت شهری بر اوقات فراغت با نقش میانجی مشارکت اجتماعی در ورزش به طور غیرمستقیم اثرگذار است. برای سنجش فرضیه اصلی اول پژوهش، از مدل معادلات ساختاری در شکل ۲ استفاده شده است.

شکل ۳. مدل سازی معادلات ساختاری (ضرایب معنی داری)

مأخذ: یافته‌های پژوهش

در جدول ۳، شاخص‌های برازش این مدل براساس سه دسته شاخص مطلق، تطبیقی و مقتصد نشان داده شده است. مقدار شاخص‌ها تأیید کننده این مدل می‌باشد.

جدول ۳. شاخص‌های برازش مدل معادلات ساختاری فرضیه اصلی اول پژوهش

شاخص	حد مطلوب	حد مدل پژوهش
CMIN/DF	کمتر از ۳	۱/۹۳۹
CFI	بالاتر از ۰/۹۰	۰/۹۱۶
RMSEA	کمتر از ۰/۰۸	۰/۴۸
IFI	بالاتر از ۰/۹۰	۰/۹۱۸

مأخذ: یافته‌های پژوهش

همانطور که جدول ۳ نشان می‌دهد، همه مقادیر شاخص‌ها به ملاک‌های برازندگی نزدیک هستند و بیانگر کفایت مطلوب و نسبتاً قابل قبول الگوی ساختاری می‌باشند (مقدار خی‌دوی نسبی کمتر از ۳ است) و همچنین شاخص RMSEA کمتر از مقدار ۰/۰۸ است. در نتیجه مدل پژوهش دارای برازش قابل قبولی بوده و تأیید می‌شود. آزمون فرضیه فرعی اول: احساس امنیت شهری بر اوقات فراغت به طور مستقیم اثرگذار است.

نتایج حاصل از آزمون فرضیه فرعی اول پژوهش با توجه به شکل‌های ۲ و ۳ و جدول ۴ مبنی بر تأثیر احساس امنیت شهری بر اوقات فراغت نشان داد که سازه‌ها با مقدار ضریب مسیر ۰/۵۴۳ احساس امنیت شهری بر اوقات فراغت تأثیر می‌گذارد که نشان می‌دهد به ازای یک واحد تغییر در متغیر احساس امنیت شهری، متغیر اوقات فراغت (۰/۵۴۳) تغییر خواهد یافت.

جدول ۴. نتایج حاصل از تأیید فرضیه فرعی اول پژوهش

ردیف	مسیر	ضریب مسیر	مقدار بحرانی	C.R	P	نتیجه
۱	احساس امنیت شهری --- < اوقات فراغت	۰/۵۴۳	۰/۱۱۱	۴/۸۸۵	۰/۰۰۱	تأیید

مأخذ: یافته‌های پژوهش

آزمون فرضیه فرعی دوم: احساس امنیت شهری بر مشارکت اجتماعی در ورزش به طور مستقیم اثرگذار است.

نتایج حاصل از آزمون فرضیه فرعی دوم پژوهش، با توجه به شکل‌های ۲ و ۳ و جدول ۵ مبنی بر تأثیر احساس امنیت شهری بر مشارکت اجتماعی نشان داد که سازه‌ها با مقدار ضریب مسیر ۰/۸۱۷ احساس امنیت شهری بر مشارکت اجتماعی تأثیر می‌گذارد که نشان می‌دهد به ازای یک واحد تغییر در متغیر احساس امنیت شهری، متغیر مشارکت اجتماعی در ورزش (۰/۸۱۷) تغییر خواهد یافت.

جدول ۵. نتایج حاصل از تأیید فرضیه فرعی اول پژوهش

ردیف	مسیر	ضریب مسیر	مقدار بحرانی	C.R	P	نتیجه
۱	احساس امنیت شهری --- < اوقات فراغت	۰/۵۴۳	۰/۱۱۱	۴/۸۸۵	۰/۰۰۱	تأیید

مأخذ: یافته‌های پژوهش

آزمون فرضیه فرعی دوم: احساس امنیت شهری بر مشارکت اجتماعی در ورزش به‌طور مستقیم اثرگذار است.

نتایج حاصل از آزمون فرضیه فرعی دوم پژوهش، با توجه به شکل‌های ۲ و ۳ و جدول ۶ مبنی بر تأثیر احساس امنیت شهری بر مشارکت اجتماعی نشان داد که سازه‌ها با مقدار ضریب مسیر ۰/۸۱۷ احساس امنیت شهری بر مشارکت اجتماعی تأثیر می‌گذارد که نشان می‌دهد به ازای یک واحد تغییر در متغیر احساس امنیت شهری، متغیر مشارکت اجتماعی در ورزش (۰/۸۱۷) تغییر خواهد یافت.

جدول ۶. نتایج حاصل از تأیید فرضیه دوم پژوهش

ردیف	مسیر	ضریب مسیر	مقدار بحرانی	C.R	P	نتیجه
۲	احساس امنیت شهری -- - < مشارکت	۰/۸۱۷	۰/۰۶۵	۱۳/۷۰۸	۰/۰۰۱	تأیید

مأخذ: یافته‌های پژوهش

آزمون فرضیه فرعی سوم: مشارکت اجتماعی بر اوقات فراغت به‌طور مستقیم اثرگذار است.

جدول ۷. نتایج حاصل از تأیید فرضیه فرعی سوم پژوهش

ردیف	مسیر	ضریب مسیر	مقدار بحرانی	C.R	P	نتیجه
۳	مشارکت اجتماعی --- < اوقات فراغت	۰/۴۰۴	۰/۱۲۴	۳/۲۶۸	۰/۰۰۱	تأیید

مأخذ: یافته‌های پژوهش

نتایج حاصل از آزمون فرضیه فرعی سوم پژوهش، با توجه به شکل‌های ۲ و ۳ و جدول ۷ مبنی بر تأثیر مشارکت اجتماعی بر اوقات فراغت، نشان داد که سازه‌ها با مقدار ضریب مسیر ۰/۴۰۴ مشارکت اجتماعی بر اوقات فراغت تأثیر می‌گذارد که نشان می‌دهد به ازای یک واحد تغییر در متغیر مشارکت اجتماعی متغیر اوقات فراغت (۰/۴۰۴) تغییر خواهد یافت.

آزمون فرضیه فرعی چهارم: احساس امنیت شهری بر اوقات فراغت با نقش میانجی مشارکت اجتماعی در ورزش به طور غیرمستقیم اثرگذار است. جهت بررسی روابط واسطه‌ای بین متغیرهای پژوهش از آزمون بوت‌استرپ^۱ استفاده شد. با توجه به شکل‌های ۲ و ۳ و با استناد به ضرایب استاندارد در جدول ۸، نتایج آزمون برای فرضیه فرعی سوم پژوهش دیده می‌شود. با توجه به مقدار بوت‌استرپ اثر کل برای فرضیه فرعی سوم پژوهش نشان می‌دهد که ۰/۱۴۵ متغیر احساس امنیت شهری بر اوقات فراغت با نقش میانجی مشارکت اجتماعی در ورزش به طور غیرمستقیم نقش میانجی دارد که نشان می‌دهد به ازای یک واحد تغییر در متغیر احساس امنیت شهری با واسطه مشارکت اجتماعی در ورزش به همان مقدار اوقات فراغت (۰/۱۸۹) تغییر خواهد یافت.

جدول ۸. نتایج آزمون بوت‌استرپ بین متغیرهای مستقل، وابسته، میانجی

فرضیه فرعی چهارم	مقادیر				سوگیری
	داده‌ها	مقدار بوت‌استرپ	حد پایین	حد بالا	خطای استاندارد
احساس امنیت شهری <	۰/۱۸۹	۰/۱۴۵	۰/۰۶	۰/۱۰۲	۰/۰۳۲
میانجی مشارکت اجتماعی					۰/۰۰۱
در ورزش < اوقات فراغت					

مأخذ: یافته‌های پژوهش

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش‌ها نشان می‌دهند که پرداختن به سطوح همگانی ورزش، با احساس امنیت و انگیزه عمل همراه می‌باشد که این امر منجر به توسعه ورزش و افزایش سلامت اجتماع می‌گردد و

زمینه افزایش حضور مردم در فضاهای ورزشی و عمومی شهر، آگاهی آن‌ها نسبت به فرآیندهای ورزشی، ارتقای سلامت و تداوم رفتارهای فعال‌تر را جهت پر کردن اوقات فراغت مهیا می‌سازد.

براساس نتایج حاصل از آزمون فرضیه‌ها، فرضیه اول که بیان می‌دارد احساس امنیت شهری بر اوقات فراغت به‌طور مستقیم اثرگذار است، مورد تأیید قرار گرفت. احساس امنیت شهری باعث می‌شود که افراد به‌آسانی و با آرامش بیشتری به فعالیت‌های خارج از منزل بپردازند. آن‌ها ممکن است به پارک‌ها، مراکز خرید، رستوران‌ها، تئاترها و فعالیت‌های فرهنگی مختلف بروند و از اوقات فراغت خود لذت ببرند. اماکن و مکان‌های ورزشی امن و دارای نظارت به افراد امکان می‌دهند تا ورزش کنند و از تناسب اندام خود مراقبت کنند. احساس امنیت در این اماکن به افراد اعتماد می‌دهد که می‌توانند ورزش کنند بدون اینکه نگرانی از دزدی یا خطرات دیگری داشته باشند. احساس امنیت شهری تأثیر زیادی بر مشارکت‌های اجتماعی دارد. افراد بیشتر در اجتماعات مشارکت می‌کنند و در جشن‌ها، مراسم‌ها و رویدادهای اجتماعی حضور پیدا می‌کنند. این اجتماعات به تعامل اجتماعی و رفاه اجتماعی کمک می‌کنند. احساس امنیت شهری باعث می‌شود که افراد بیشتر از فضاهای عمومی استفاده کنند. این شامل پیاده‌روی در خیابان‌ها، نشستن در پارک‌ها و لذت بردن از فضاهای باز شهری می‌شود. این تجربه‌ها از زندگی شهری لذت بردن را برای افراد افزایش می‌دهند. در شهرهای امن، افراد دارای تنوع بیشتری از فعالیت‌های اوقات فراغت هستند. آن‌ها می‌توانند از فعالیت‌های مختلفی مانند گردش در معابر شهر، دیدن اجراهای هنری، شرکت در گروه‌های ورزشی و شرکت در رویدادهای اجتماعی بهره‌برداری کنند. نتایج این بخش با نتایج مطالعات طاهری و همکاران (۱۴۰۱)، فارسی و همکاران (۱۳۹۹)، لطفی و همکاران (۱۳۹۴)، نمت و اشمیت^۱ (۲۰۰۷) و جاکائیت^۲ (۲۰۱۵) همسو است که نشان می‌دهد احساس امنیت شهری می‌تواند تأثیر زیادی بر کیفیت و تنوع اوقات فراغت افراد داشته باشد. سازمان‌های شهری و اجتماعی مسئول می‌توانند با ایجاد شهرهای امن‌تر و افزایش اعتماد شهروندان به محیط شهری، از این تأثیر مثبت بهره‌برداری کنند.

1. Nemeth & Schmidt

2. Jakaitis

همچنین فرضیه دوم بیان می‌دارد که احساس امنیت شهری بر مشارکت اجتماعی در ورزش به‌طور مستقیم اثرگذار است که براساس یافته‌های تحقیق، مورد تأیید قرار گرفته است. وجود احساس امنیت در یک شهر باعث می‌شود که افراد به آسانی به فضاهای ورزشی عمومی دسترسی داشته باشند. این فضاها می‌توانند از پارک‌ها، مسیرهای پیاده‌روی، زمین‌های ورزشی عمومی و... را شامل شود. افراد هنگامی که احساس امنیت کنند، می‌توانند به آسانی و بدون ترس از خطرات اجتماعی یا جرم و جنایت در این فضاها ورزش کنند. احساس امنیت در ورزش و فضاهای ورزشی عمومی، شهروندان را تشویق به فعالیت‌های گروهی و تیمی می‌کند. زمانی که افراد از امنیت خود در فضاهای عمومی اطمینان دارند، ممکن است به راحتی در تیم‌های ورزشی عضو شوند، با دوستان خود در فعالیت‌های ورزشی شرکت کنند و از امکانات ورزشی عمومی بهره‌برداری کنند. مشارکت در فعالیت‌های ورزشی به سلامتی جسمانی و روحی افراد کمک می‌کند. احساس امنیت در انجام ورزش‌ها از تردیدها و نگرانی‌های اجتماعی کمک می‌کند و به افراد اعتماد به خود بیشتری می‌دهد. مشارکت اجتماعی در ورزش و فعالیت‌های ورزشی می‌تواند به توسعه محلی و اقتصاد شهر کمک کند. زمانی که افراد به عنوان شرکت کنندگان و تماشاچیان به رویدادهای ورزشی شهری شرکت کنند، این رویدادها به فعالیت‌های اقتصادی محلی و تجاری نیز انگیزه می‌دهند. نتایج این بخش با نتایج مطالعات فلاحتی و همکاران (۱۴۰۱)، موسوی و همکاران (۱۳۹۹)، لارسن^۱ و همکاران (۲۰۱۴) و بری^۲ و همکاران (۲۰۱۰) همسو است. درواقع، احساس امنیت شهری تأثیر قابل توجهی بر اشتیاق افراد به شرکت در ورزش و فعالیت‌های ورزشی دارد. شهرها و اجتماعات عمومی می‌توانند با ایجاد محیط‌های امن و ترویج امنیت شهری، مشارکت اجتماعی در ورزش را ترویج کنند و از فواید سلامتی و اجتماعی این فعالیت‌ها بهره‌برداری کنند.

در ادامه نتایج تحقیق نشان داد که در فرضیه سوم، اثرگذاری مشارکت اجتماعی بر اوقات فراغت به‌طور مستقیم، قابل تأیید است. ورزش‌های گروهی مانند فوتبال، بسکتبال و تنیس تیمی فرصت‌های بسیاری برای تعامل اجتماعی فراهم می‌کنند. افراد می‌توانند با دوستان خود یا اعضای تیم در یک محیط اجتماعی فعالیت کنند و از تجربیات اجتماعی لذت ببرند.

1. Larsen

2. Berry

مشارکت در ورزش می‌تواند به تقویت روابط انسانی کمک کند. بازی‌ها و تمرینات تیمی به افراد این فرصت را می‌دهند تا با همکاران و دوستان خود صمیمی‌تر شوند و از ارتباطات مثبت برخوردار باشند. مشارکت در ورزش‌های مختلف، از تنیس گرفته تا دوچرخه‌سواری یا شنا، به افراد امکان می‌دهد تا تنوع بیشتری در اوقات فراغت خود داشته باشند. این تنوع می‌تواند به جذابیت و تازگی اوقات فراغت کمک کند. مشارکت در ورزش به بهبود سلامتی و رفاه جسمانی کمک می‌کند. این فعالیت‌ها به تناسب اندام، قدرت قلب و عروق و افزایش انرژی کمک می‌کنند که در نتیجه افراد از اوقات فراغت خود بهره بیشتری می‌برند. ورزش به عنوان یک فعالیت فیزیکی می‌تواند به کاهش استرس و اضطراب کمک کند. این فرصت به افراد می‌دهد تا از آسیب‌های ذهنی فرار کنند و با انرژی مثبت به اوقات فراغت بپردازند. مشارکت در ورزش می‌تواند به تعهد به انجام فعالیت‌های اجتماعی کمک کند. افراد ممکن است به عنوان اعضای تیم یا باشگاه ورزشی به جامعه‌ای انگیزه دهند و به ترویج ورزش و فعالیت‌های سالم در جامعه کمک کنند. نتایج این بخش همسو با نتایج مطالعات طاهری و همکاران (۱۴۰۱)، اخوان‌نوری (۱۳۹۹)، فارسی و همکاران (۱۳۹۹)، موتز و همکاران (۲۰۲۰)، هارتمن و همکاران (۲۰۱۹) و پرینس و همکاران (۲۰۱۲) در رابطه مشارکت اجتماعی و اوقات فراغت می‌باشد که نشان می‌دهد مشارکت اجتماعی در ورزش می‌تواند به تنوع و کیفیت اوقات فراغت افراد افزوده و به بهبود کیفیت زندگی شهروندان کمک کند. این فعالیت‌ها نه تنها به سلامتی جسمانی و روحی کمک می‌کنند بلکه به تقویت روابط اجتماعی و ارتقای تعاملات اجتماعی نیز کمک می‌کنند.

بنابر نتایج تحقیق، فرضیه چهارم که بیان می‌دارد، احساس امنیت شهری بر اوقات فراغت با نقش میانجی مشارکت اجتماعی در ورزش به طور غیرمستقیم اثرگذار است، مورد تأیید قرار گرفته است. احساس امنیت شهری می‌تواند افراد را ترغیب به شرکت در فعالیت‌های ورزشی گروهی کند. این فعالیت‌ها ممکن است شامل بازی‌های تیمی مانند فوتبال، بسکتبال یا والیبال، یا کلاس‌ها و گروه‌های ورزشی مختلف باشند. افراد به دلیل احساس امنیت ممکن است به طور منظم در این گروه‌ها شرکت کنند و در اوقات فراغت از تعامل اجتماعی و رفاه روحی خود بهره‌برداری کنند. احساس امنیت شهری باعث می‌شود که افراد به عنوان شهروندان فعال‌تر و مشارکتی در جامعه عمل کنند. افرادی که به احساس امنیت دارند، ممکن است به ترتیب به توسعه و تقویت جوامع خود اهمیت بدهند و در فعالیت‌های مشارکتی مانند

رویدادهای ورزشی شهری، ترویج ورزش در مدارس و حضور در تیم‌های ورزشی شرکت کنند. احساس امنیت شهری می‌تواند به افراد اعتماد به نفس بیشتری بدهد و ایجاد انگیزه برای مشارکت در فعالیت‌های ورزشی داشته باشد. افراد با اعتماد به نفس به مراکز ورزشی می‌روند و به ترتیب به سلامتی جسمانی و روحی خود توجه می‌کنند. مشارکت در ورزش به عنوان یک انسان فعال و اجتماعی، رشد و توسعه اجتماعی افراد را ترویج می‌دهد. تعامل با اعضای تیم، دوستان و مشترکان ورزشی افراد به بهبود مهارت‌های اجتماعی و توانایی‌های ارتباطی آن‌ها کمک می‌کند. مشارکت اجتماعی در ورزش می‌تواند به بهبود شهر و جامعه محلی کمک کند. تشویق به ورزش در مدارس، ایجاد انجمن‌ها و باشگاه‌های ورزشی محلی و برگزاری رویدادهای ورزشی شهری ممکن است به بهبود سلامتی و رفاه شهروندان و ارتقای محیط شهری کمک کند. نتایج این بخش همسو با نتایج مطالعات شربتی (۱۳۹۵)، قنبری و همکاران (۱۳۹۵)، شیروانی و فرزانه (۱۳۹۷)، ویلر^۱ و همکاران (۲۰۱۴) و هارتمن و همکاران (۲۰۱۹) می‌باشد که نشان می‌دهد احساس امنیت شهری می‌تواند به مشارکت اجتماعی در ورزش و اوقات فراغت افراد تأثیر بالایی گذارد. شهرها و اجتماعات می‌توانند با تقویت امنیت شهری و ترویج فعالیت‌های ورزشی، به بهبود کیفیت زندگی و رفاه شهروندان کمک کنند.

در راستای نتایج پژوهش حاضر پیشنهاد می‌شود: برای جذب جمعیت و ترغیب شهروندان به فعالیت‌های اجتماعی، کاربری‌های فضایی - عملکردی در سطح شهر توسعه پیدا کند. همچنین منظرسازی فضاهای عمومی شهری براساس معیارهای افزایش دهنده دید و نظارت عمومی صورت پذیرد تا حس امنیت در شهروندان تقویت شود. به نگهداری و تعمیر تجهیزات شهری نظیر تابلوها و علائم ارتباطی به‌ویژه چراغ‌های روشنایی توجه جدی شود. افزایش حضور پلیس در فضاهای عمومی شهری از طریق استقرار دائمی و یا گشت‌های موقت، از جمله مواردی است که احساس امنیت را در بین شهروندان ایجاد می‌کند. بهبود محیط فیزیکی و امنیت شهری از طریق امکانات و خدمات نظیر بهبود شبکه معابر با رعایت سلسله‌مراتب دسترسی و استفاده از دوربین‌های مدار بسته نظارتی در نقاط مهم شهری، به مشارکت اجتماعی در ورزش کمک خواهد نمود. نورپردازی مطلوب و کافی و رعایت استانداردهای مبلمان شهری و همچنین بازسازی و به‌سازی فضاهای متروکه و بافت‌های

1. Weiler

فرسوده به منظور جلوگیری از بروز ناامنی در محیط‌های شهری توصیه می‌شود. فراهم نمودن امکانات بیشتر با برنامه‌های دقیق و منظم به منظور بهبود مشارکت اجتماعی شهروندان در فعالیت‌های ورزشی نیز از راهکارهای مهم در پر کردن اوقات فراغت پیشنهاد می‌شود. همچنین مدیران و برنامه‌ریزان توجه جدی به مسئله اوقات فراغت و نحوه پر کردن آن داشته باشند تا از این طریق، علاوه بر جلوگیری از بزهکاری در جامعه، زمینه را برای توسعه فعالیت‌های ورزشی فراهم کنند.

بی‌شک در فرآیند انجام هر پژوهشی، محدودیت‌هایی وجود دارد و این تحقیق نیز از این مورد مستثنی نبوده است. با توجه به اینکه پژوهش حاضر به صورت مقطعی انجام شده است، نتیجه‌گیری درباره علیت میان معیارهای شناسایی شده را دشوار می‌سازد. بنابراین، پیشنهاد می‌شود، مطالعات آتی با بررسی روابط میان معیارها و زیرمعیارها از طریق مدل‌سازی‌های علی به بسط موضوع پردازند. همچنین، پژوهش حاضر در بستر امنیت شهری و اوقات فراغت که کارکرد مهمی در بخش مشارکت اجتماعی در ورزش دارند، انجام شده است و ممکن است نتایج آن کاربرد محدودی داشته باشد. بنابراین، لازم است تعمیم نتایج به سایر شهرها و استان‌های کشور با احتیاط صورت گیرد. در این راستا، پیشنهاد می‌شود مطالعات آتی بر ارزیابی ابعاد امنیت اجتماعی و اثر آن بر توسعه مشارکت‌های اجتماعی در سایر حوزه‌های فرهنگی، سیاسی و اقتصادی پردازند.

تعارض منافع

هیچ‌گونه تعارض منافع مالی یا غیرمالی در انجام و انتشار این پژوهش وجود ندارد.

سپاسگزاری

از داوران محترم که با ارائه نقدها و پیشنهادها علمی و ساختاری به ارتقای کیفی این مقاله یاری رساندند، تشکر و قدردانی می‌شود.

ORCID

Zahra Karimi
Zynalabedin Fallah
Taher Bahlekeh
Asra Askari

<https://orcid.org/0009-0007-9316-802x>
<https://orcid.org/0000-0002-4168-4037>
<https://orcid.org/0000-0003-3965-467x>
<https://orcid.org/0000-0002-4948-9658>

منابع

- احسانی‌فرد، علی اصغر، شعاعی، حمیدرضا و مالکی شجاع، کیانا. (۱۳۹۲). ارزیابی میزان احساس امنیت شهروندان در شهرهای جدید (نمونه موردی: شهر جدید اشتهارد). *دو فصلنامه مدیریت شهری*، ۳(۸)، ۳۱۷-۳۳۴. <https://www.sid.ir/paper/92085/fa>
- اخوان‌انوری، امیررضا. (۱۳۹۹). اوقات فراغت شهری و تأثیر آن بر افزایش کیفیت زندگی. *یازدهمین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران و محیط زیست*. مؤسسه پژوهشی رهجویان پایا شهر اترک و مجله علمی تخصصی پایا شهر. شیروان.
- اسلامیه، فاطمه و محمدداوری، امیرحسین. (۱۳۹۷). نقش مشارکت اجتماعی شهروندان بر رویکرد جامعه‌محوری پلیس و تعدیل‌گری امنیت اجتماعی. *فصلنامه مطالعات امنیت اجتماعی*، ۵(۵۳)، ۱۸۹-۲۱۶. <https://www.sid.ir/paper/203302/fa>
- افسری، رسول، بهزادفر، مصطفی و خیرالدین، رضا. (۱۳۹۹). آینده‌پژوهی امنیت اجتماعی در نظام شهری ایران؛ شاخص‌شناسی برای تبیین، سنجش و اولویت‌بندی. *فصلنامه آینده‌پژوهی دفاعی*، ۵(۱۶)، ۱۰۹-۱۴۱. <https://www.sid.ir/paper/390991/fa>
- بزی، افشین. (۱۴۰۲). بررسی انجام فعالیت‌های ورزشی در اوقات فراغت با کیفیت زندگی کاری کارکنان شهرداری گرگان. *اولین کنفرانس بین‌المللی و چهارمین همایش ملی مدیریت، روانشناسی و علوم رفتاری*، ۳۱ فروردین ۱۴۰۲، تهران.
- تاج‌بخش، شهربانو. (۱۳۹۷). مفهوم امنیت انسانی و ابعاد سیاست‌گذارانه آن. *فصلنامه مطالعات راهبردی سیاست‌گذاری عمومی*، ۸(۲۸)، ۳۶۷-۳۷۴. <https://sid.ir/paper/523337/fa>
- رفعت‌جاه، مریم. (۱۳۹۰). فراغت و ارزش‌های فرهنگی. *فصلنامه تحقیقات فرهنگی*، ۴(۱)، ۱۵۱-۱۹۰. <https://sid.ir/paper/137082/fa>
- رفعت‌جاه، مریم، رشوند، مرجان و شهیدی‌زند، مریم. (۱۳۸۹). تبیین جامعه‌شناختی فعالیت‌های فراغتی دختران جوان با تأکید بر عوامل آسیب‌شناختی آن. *شورای فرهنگی اجتماعی زنان*، ۱۳(۵۰)، ۸۰-۲۹. <https://www.sid.ir/paper/459958/fa>
- زارعان، منصوره، صفریگی، شهناز، قاسمی، یارمحمد و چابکی، ام‌البنین. (۱۳۹۹). رابطه مشارکت اجتماعی و احساس امنیت در زنان شهر ایلام. *فصلنامه مطالعات زن و خانواده*، ۸(۱)، ۲۱۵-۲۵۴.
- https://jwfs.alzahra.ac.ir/%20https://jwfs.alzahra.ac.ir/article_4959.html?lang=fa

سجادیان، ناهید، اورکی، پیروش و نعمتی، مرتضی. (۱۳۹۵). بررسی احساس امنیت اجتماعی و عوامل مؤثر بر آن (نمونه موردی: شهر ایذه). فصلنامه جغرافیا و توسعه فضای شهری، ۳(۲)، ۸۷-۱۰۵

https://irisweb.ir/rdsm_jarticle_list.php?slc_lang=fa&sid=1&mod=jarticle_profile&jart_id=399122&rds_id=
شربت، اکبر. (۱۳۹۵). ارزیابی احساس امنیت مسافران در فضاهای عمومی شهر (مورد مطالعه: پارک‌های جنگلی ناهارخوران و النگدره شهر گرگان). پژوهشنامه نظم و امنیت انتظامی، ۹(۳۴)، ۲۲-۱. <https://www.sid.ir/paper/188782/fa>

شکوری، علی. (۱۳۹۰). مشارکت‌های اجتماعی در سازمان‌های حمایتی با تأکید بر ایران. چاپ اول، تهران، انتشارات سمت. <https://samta.samt.ac.ir/product/9238/>

شیروانی، علیرضا و فرزانه، حجت‌اله. (۱۳۹۷). سازمان‌های مردم‌نهاد و امنیت شهری (مطالعه موردی: شهر اصفهان). فصلنامه مطالعات جامعه‌شناختی شهری، ۸(۲۸)، ۹۱-۱۳۲

<https://www.sid.ir/paper/210317/fa>
صارمی، حمیدرضا و صارمی، مسعود. (۱۳۸۹). عوامل پیدایش ناامنی در شهرها از منظر اسلام. فصلنامه مطالعات شهرهای ایرانی و اسلامی، ۶(۱)، ۴۶-۵۸

<https://www.sid.ir/paper/177345/fa>
طاهری، اسکندر، جمشیدیان، لیلاداد، ترکفر، احمد و مقدسی، مهرزاد. (۱۴۰۱). تأثیر میزان مشارکت در فعالیت‌های ورزشی اوقات فراغت بر توانمندی اجتماعی و رشد اجتماعی. فصلنامه مطالعات روان‌شناسی ورزشی، ۱۱(۳۹)، ۱۳۵-۱۵۴

<https://ensani.ir/file/download/article/1669698021-9864-39-7.pdf>
فارسی، علیرضا، فتحی‌رضایی، زهرا، زمانی‌ثانی، سیدحجت و عباس‌پور، کوثر. (۱۳۹۹). بررسی چهار مدل مشارکت فعالیت بدنی اوقات فراغت در سالمندان ایران. فصلنامه مطالعات روان‌شناسی ورزشی، ۹(۳۳)، ۳۷-۶۴

https://spsyj.ssric.ac.ir/article_1958_f5aab2a989ccbf714790b9ee99a2008a.pdf
فلاحی، سینا، حکاک‌زاده، مینا و پوررنجبر، محمد. (۱۴۰۱). تحلیل چالش‌های سلامت روانشناختی افراد برای مشارکت در فعالیت‌های ورزشی اوقات فراغت. مجله علوم پزشکی رازی، ۲۹(۴)، ۶۶-۵۸. https://jsm.ut.ac.ir/article_28717.html

قاسمی، حمید، تجاری، فرشاد، بروجردی علوی، مهدخت، امامی، حسین و امیری، مریم. (۱۳۹۱). تحلیل محتوای دیدگاه‌های رؤسای سازمان تربیت بدنی درباره مؤلفه‌های ارزش از سال ۱۳۵۷ تا ۱۳۸۸. نشریه مدیریت ورزشی، ۴(۱۳)، ۱۳۷-۱۵۲
<https://civilica.com/doc/1392950>

- قنبری، محمد، اجزاشکوهی، محمد، رهنما، محمدرحیم و خوارزمی، امیدعلی. (۱۳۹۵). تحلیلی بر زیست‌پذیری شهری با تأکید بر شاخص امنیت و پایداری: مورد مطالعه شهر مشهد. فصلنامه پژوهش‌های جغرافیایی سیاسی، ۱(۳)، ۱۲۹-۱۵۴.
<https://www.sid.ir/paper/1115825/fa>
- قیصری، نوراله. (۱۳۹۸). مشارکت اجتماعی؛ معناکاوری یک مفهوم راهبردی. فصلنامه مطالعات راهبردی ناجا، ۴(۱۱)، ۳۱-۵۹.
<https://civilica.com/doc/1392950>
- کیانی‌مسلمی، صدیقه و بیگلری‌نیا، معصومه. (۱۳۹۶). شناسایی و اولویت‌بندی ابعاد امنیت و اثر آن بر توسعه گردشگری در مناطق شهری: مورد مطالعه شهر کاشان. فصلنامه پژوهشنامه جغرافیایی/انتظامی، ۵(۲۰)، ۵۹-۸۸.
<https://www.sid.ir/paper/514817/fa>
- گنجی، سیدعلیرضا، نامور، هومن، آقاییوسفی، علیرضا و نوابخش، مهرداد. (۱۴۰۰). عوامل اجتماعی- فرهنگی مؤثر بر کارکردهای اوقات فراغت در نوجوانان و جوانان. فصلنامه سلامت اجتماعی، ۱(۳)، ۴۶۸-۴۸۲.
<https://journals.sbmu.ac.ir/ch/index.php/ch/article/view/31239>
- لطفی، صدیقه، بردی‌آنامراندژاد، رحیم و ساسانی‌پور، محمد. (۱۳۹۴). بررسی احساس امنیت در فضاهای عمومی (مورد مطالعه: کلانشهر شیراز). فصلنامه پژوهش و برنامه‌ریزی شهری، ۵(۱۹)، ۳۹-۵۶.
<https://www.sid.ir/paper/220331/fa>
- محمدی، جمال و خان‌محمدی، الهه. (۱۳۹۶). سنجش احساس امنیت در بافت محلات شهری با تأکید بر پارامترهای اجتماعی (مطالعه موردی: منطقه ۶ شهرداری اصفهان). فصلنامه پژوهش‌های جغرافیایی برنامه‌ریزی شهری، ۵(۲)، ۲۴۵-۲۶۳.
<https://www.sid.ir/paper/364707/fa>
- موسوی، احمد، پڑهان، علی و قدیمی، بهرام. (۱۳۹۹). تحلیل جامعه‌شناختی موانع اجتماعی مشارکت فعالیت‌های ورزشی زنان و مردان (مورد مطالعه: کارکنان سازمان صنعت، معدن و تجارت). فصلنامه علمی پژوهشی زن و جامعه، ۱۰(۳)، ۴۷-۶۴.
<https://lib.wrc.ir/scholar/view/1/40755>
- میرمحمد تبار، سیداحمد، نوغانی، محسن و مسلمی، رقیه. (۱۳۹۴). عوامل مؤثر بر نحوه گذران اوقات فراغت (فراتحلیلی از پژوهش‌های موجود). فصلنامه برنامه‌ریزی و توسعه اجتماعی، ۷(۲۴)، ۱۹۴-۱۶۵.
<https://civilica.com/doc/683950/>

References

Afsari, R., Behzadfar, M. & Kheirdin, R. (2020). Futures studies of social security in Iran's urban system; Indexing for explanation, measurement,

- and prioritization. *Quarterly Journal of Defensive Futures Studies*, 5(16), 109-141. [In Persian]. <https://www.sid.ir/paper/390991/fa>
- Akhavan Anvari, A.R. (2020). Urban leisure and its impact on enhancing quality of life. 11th National Conference on Urban Planning, Architecture, Civil Engineering, and Environment. Research Institute of Rahjooyan Payashahr Atrak and Payashahr Scientific Journal, Shirvan. [In Persian]. <https://www.sid.ir/paper/901754/fa>
- Bazi, A. (2023). Investigation of sports activities in leisure time and the quality of work life of Gorgan Municipality employees. First International Conference and Fourth National Conference on Management, Psychology, and Behavioral Sciences, April 20, 2023, Tehran. [In Persian]. <https://civilica.com/doc/1701325/>
- Berry, K.A. & Mollard, E. (2010). *Social participation in water governance and management: Critical and Global Perspectives*, Earthscan Publications Ltd, London. https://horizon.documentation.ird.fr/exl-doc/pleins_textes/divers16-09/010047893.pdf
- Ehsanifard, A.A., Shraei, H. & Malaki-Shoja. K. (2013). Evaluation of citizens' sense of security in new cities (Case study: New City of Ashtehard). *Urban Management Quarterly*, 3, 317-334. [In Persian]. <https://www.sid.ir/paper/92085/fa>
- Eslamiyeh, F. & Mohammad Davari, A.H. (2018). The role of citizen social participation in a community-centered police approach and social security moderation. *Quarterly Journal of Social Security Studies*, 53, 189-216. [In Persian]. <https://www.sid.ir/paper/203302/fa>
- Farsi, A., Fathi Rezaei, Z., Zamani Sani, S.H. & Abbaspour, K. (2020). Investigation of four models of physical activity participation in leisure time among the elderly in Iran. *Quarterly Journal of Sport Psychology Studies*, 9(33), 37-64. [In Persian]. https://spsyj.ssric.ac.ir/article_1958_f5aab2a989ccbf714790b9ee99a2008a.pdf
- Falahati, S., Hekakzadeh, M. & PourRanjbar, M. (2022). Analysis of psychological health challenges for participation in leisure sports activities. *Razi Medical Sciences Journal*, 29(4), 58-66. [In Persian]. <https://www.sid.ir/paper/1002876/fa>
- Ganjeh, S.A., Namvar, H., Aghayousefi, A. & Navabakhsh, M. (2021). Socio-cultural factors affecting the functions of leisure time in adolescents and youth. *Quarterly Journal of Social Health*, 8(3), pp. 468-482. [In Persian]. <https://journals.sbm.ac.ir/ch/index.php/ch/article/view/31239>
- Ghanbari, M., Ajzashkoohi, M., Rahnema, M.R. & Kharazmi, O.A. (2016). An analysis of urban livability with an emphasis on security and sustainability: Case study of Mashhad. *Quarterly Journal of Political Geography Research*, 1(3), pp. 129-154. [In Persian]. <https://www.sid.ir/paper/1115825/fa>

- Gheisari, N. (2019). Social participation; the conceptualization of a strategic concept. *Quarterly Journal of Strategic Studies of NAJA*, 4(11), 31-59. [In Persian]. <https://civilica.com/doc/1392950/>
- Hartman, C.L., Barcelona, R.J., Trauntvein, N.E. & Hall, S.L. (2019). Well-being and leisure-time physical activity psychosocial factors predict physical activity among university students. *Leisure Studies*, 1-9. <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/02614367.2019.1670722>
- Jakaitis, J. (2015). The quality of life: Research of urban security aspects. *Civil Engineering and Architecture*, 3(1), 4-11. https://www.researchgate.net/publication/310860472_The_Quality_of_Life_Research_of_Urban_Security_Aspects
- Kiani-Mosalimi, S. & Biglari-Nia, M. (2017). Identification and prioritization of security dimensions and their effect on tourism development in urban areas: Case study of Kashan City. *Quarterly Journal of Police Geography Research*, 5(20), 59-88. [In Persian]. <https://www.sid.ir/paper/514817/fa>
- Larsen, A.K., Sewpaul, V. & Hole, G.O. (2014). Participation in Community Work: International Perspectives, Routledge, New York. https://www.researchgate.net/publication/257651723_Participation_in_Community_Work_International_perspectives
- Lotfi, S., Bardi-Anamardanejad, R. & Sasanipour, M. (2015). Investigation of the sense of security in public spaces (Case study: Metropolis of Shiraz). *Quarterly Journal of Urban Research and Planning*, 5(19), 39-56. [In Persian]. <https://www.sid.ir/paper/220331/fa>
- Mega Risdiana, S. & Tony, D. (2019). The safe city: conceptual model development- A systematic literature review. *Procedia Computer Science*, 161-291. <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877050919318368>
- Mohammadi, J. & KhanMohammadi, E. (2017). Measuring the sense of security in urban neighborhoods with an emphasis on social parameters (Case study: Region 6 of Isfahan Municipality). *Quarterly Journal of Urban Planning Geography Research*, 5(2), 245-263. [In Persian]. <https://www.sid.ir/paper/364707/fa>
- Mousavi, A., Pezhhan, A. & Ghadimi, B. (2020). Sociological analysis of social barriers to participation in sports activities among women and men (Case study: Employees of the Industry, Mine and Trade Organization). *Quarterly Scientific Research Journal of Women and Society*, 10(3), 47-64. [In Persian]. <https://lib.wrc.ir/scholar/view/1/40755>
- MirMohammad Tabar, S.A., Noghani, M. & Mosalimi, R. (2015). Factors affecting leisure time management (A meta-analysis of existing research). *Quarterly Journal of Social Planning and Development*, 7(24), 165-194. [In Persian]. <https://civilica.com/doc/683950/>

- Mutz, M., Reimers, A.K. & Demetriou, Y. (2020). Leisure time sports activities and life satisfaction: deeper insights based on a representative survey from Germany. *Applied Research in Quality of Life*, 16, 2155–2171. <https://link.springer.com/article/10.1007/s11482-020-09866-7>
- Nemeth, J. & Schmidt, S. (2007). Toward a methodology for measuring the security of publicly accessible spaces. *Journal of the American Planning Association*, 73(3), 283-297. https://courses.cit.cornell.edu/sjs96/Schmidt_JAPA.pdf
- Prins, R G., Mohnen, S.M., van Lenthe, F.J., Brug, J. & Oenema, A. (2012). Are neighborhood social capital and availability of sports facilities related to sports participation among Dutch adolescents? *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, 9(1), 1-11. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/22849512/>
- Rafat Jah, M. (2011). Leisure and cultural values. *Quarterly Journal of Cultural Research*, 4(1), 151-190. [In Persian]. <https://sid.ir/paper/137082/fa>
- Rafat Jah, M., Rashvand, M. & Shahidi Zand, M. (2010). Sociological explanation of leisure activities among young women with emphasis on its pathological factors. *Cultural and Social Council of Women*, 13(50), 29-80. [In Persian]. <https://www.sid.ir/paper/459958/fa>
- Sajadian, N., Oraki, P. & Nemati, M. (2016). Investigation of social security feelings and factors affecting it (Case study: City of Izeh). *Quarterly Journal of Geography and Urban Space Development*, 3(2), 87-105. [In Persian]. https://irisweb.ir/rdsm_jarticle_list.php?slc_lang=fa&sid=1&mod=jarticle_profile&jart_id=399122&rds_id=
- Sarami, H.R. & Sarami, M. (2010). Factors leading to insecurity in cities from an Islamic perspective. *Quarterly Journal of Iranian and Islamic Cities Studies*, 1, 46-58. [In Persian]. <https://www.sid.ir/paper/177345/fa>
- Shakouri, A. (2011). *Social participation in support organizations with an emphasis on Iran*. 1st edition, Tehran: Samt Publications. [In Persian]. <https://samta.samt.ac.ir/product/9238/>
- Sharbati, A. (2016). Evaluation of travelers' sense of security in public spaces (Case study: Naharkhoran and Alengdareh parks in Gorgan City). *Journal of Order and Security Research*, 9(34), 1-22. [In Persian]. <https://www.sid.ir/paper/188782/fa>
- Shirvani, A. & Farzaneh, H. (2018). NGOs and urban security (Case study: City of Isfahan). *Quarterly Journal of Urban Sociological Studies*, 8(28), 91-132. [In Persian]. <https://www.sid.ir/paper/210317/fab>
- Taheri, I., Jamshidian, L.S., Torkfar, A. & Moghads, M. (2022). The impact of participation in leisure sports activities on social capability and social growth. *Quarterly Journal of Sport Psychology Studies*, 11(39), 135-154. [In Persian]. <https://ensani.ir/file/download/article/1669698021-9864-39-7.pdf>

- Tajbakhsh, SH. (2018). The concept of human security and its policy dimensions. *Quarterly Journal of Strategic Studies in Public Policy*, 8(28), 367-374. [In Persian]. <https://sid.ir/paper/523337/fa>
- Tulumello, S. (2017). Toward a critical understanding of urban security within the institutional practice of urban planning: The case of the Lisbon Metropolitan Area. *Journal of Planning Education and Research*, 37(4), 397-410. <https://researchportal.ulisboa.pt/pt/publications/toward-a-critical-understanding-of-urban-security-within-the-inst/>
- Weiler, R., Hamer, M. & Stamatakis, E. (2014). Watching sport on television, physical activity and risk of obesity in older adults. *BMC Public Health*, 14(1), 1-4. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/24400697/>
- Zarean, M., Saferbeygi, SH., Ghasemi, Y. & Chaboki, O. (2020). The relationship between social participation and sense of security among women in Ilam City. *Quarterly Journal of Women and Family Studies*, 8(1), 215-254. [In Persian]. https://jwfs.alzahra.ac.ir/%20https://jwfs.alzahra.ac.ir/article_4959.html?lang=fa